

L'ERMITA DE SANT SIMÓ

Mataró. Recull de dades històriques

PRESENTACIÓ.

A l'entrada de Mataró, venint de França per l'antic Camí Ral, al costat mateix de la riera que porta el seu nom i de cara al mar, es dreça l'ermita de Sant Simó. Cada any el dia 28 d'octubre, festa del sant Apòstol, una gernació de mataronins acudeix a l'ermita, uns per venerar el sant, altres per rememorar velles tradicions locals i marineres, i tots per comprar el *sabre* que després, a taula, farà de bon menjar. És l'*aplec de Sant Simó*. No és estrany un any i un altre sentir com alguns dels visitants, mentre admiren els ex-vots o les velles parets, exclamen *aquesta ermita té molta història!*. Mirem, doncs, d'escatir-la.

Des del temps que vaig exercir de rector de la parròquia de Sant Simó i de Sant Pau, vaig interessar-me per la història de l'ermita. Aquest propòsit m'ha facilitat la col.laboració de diverses persones. Vull significar l'ajuda valuosa i constant del Sr. Joaquim Aguilar Vallès. A tots ells, moltes gràcies!

SANT SIMÓ, UN LLOC ANTIC.

Josep M. Pellicer, en el seu llibre *Estudios histórico-arqueológicos sobre Iluro* (Mataró 1887), referint-se a l'entorn de l'ermita, parla de *multitud de objectos de época romana en aquellos alrededores recogidos* (p. 117). Marià Ribas a *El poblament d'Iluro* (Barcelona 1952) assenyala la capella de Sant Simó com edificada sobre un edifici romà (p. 85). Coral Cuadrada a *El Maresme medieval* (Mataró 1988), en parlar de la capella de Sant Simó exposa: *Es tracta d'una vil·la romana relativament rica, amb mosaics, situada davant del mar. La vida deuria ser-hi llarga, potser donant origen a la capella de Sant Simó, documentada per toponímia al segle XIV* (p. 54).

Justament, adossada a l'angle de la façana de l'ermita que mira a llevant, formant part del pedrís, s'hi troba un fragment de columna romana.

TOPONÍMIA DEL S. XIV REFERIDA A SANT SIMÓ.

MASM Pergamí Marfà 35, de 1325.

1 feixa de terra *A sas Simó* (al núm. 30)

- MASM Pergamí Marfà 48, de 1334.
1 peça de terra *A sas Semon* (al núm. 17)
(C. Cuadrada, *El Maresme Medieval*, p. 619 i 621)
- AP Can Cabanyes P 33, de 1342
(C. Cuadrada, *Toponímia Medieval del Maresme al Butlletí de la Societat d'Onomàstica*; març 1987)
- ACA Capbreus del Castell de Mata (Exp. Mataró foli 1 i 239)
Mas Ametller, de Valldeix, 1-3-1372
1 peça de terra *loco vocato sent Semon* (al núm. 19)
Mas Sala, de Valldeix, 14-7-1372
1 peça de terra *loco vocato a set Semon* (al núm. 20)

La mateixa toponímia persisteix al s. XV. Així, en un protocol notarial de 9 de novembre de 1429 es parla de dues peces de terra ... *la una de les quals es en lo loch apellat Sant Simon*. (ACA, Secció: Prot. Not. Mataró; sèrie: B-1).

Els topònims referits a sants que trobem consignats en els documents d'aquesta època a la nostra comarca solen correspondre a esglésies o capelles. Així, es pot deduir l'existència d'una capella dedicada a sant Simó ja als s. XIV-XV.

També —segons C. Cuadrada— és corrent el nom de Simó, en aquesta època i anteriorment, en homes i dones. (Onomàstica del Maresme, Butlletí d'Onomàstica, setembre 1985).

ADVOCACIÓ I DEVOCIÓ.

És molt poc freqüent que una església o capella sigui dedicada a l'apòstol sant Simó. Tenint en compte el que hem consignat fins ara dels orígens de la capella, es pot dir:

- Podria tractar-se de la cristianització d'un culte antic. (Pellicer ve a suposar en aquest indret un culte al déu del mar Neptú, que per als grecs, i ho eren els mercaders d'Empúries que navegaven per la nostra costa, era *Poseidon*),

- o de la pervivència d'un lloc de culte cristià primitiu (com el de Torre Llauder),

- o simplement d'una advocació d'origen medieval, que és quan apareix el nom.

Al final de l'Edat Mitjana, en efecte, Europa va ser sacsejada per pestes, fams i guerres, uns mals terribles als quals els homes de l'època es veien incapços de fer front. És per això que els consideraven càstigs de Déu pels seus pecats. (Una pregària medieval resa *a peste, fame et bello, libera nos Domine!*: de pesta, fam i guerra, deslliureu-nos, Senyor!).

En aquesta circumstància, el poble acudeix a la intercessió dels sants, buscant valedors. Ja no es fixa en la seva exemplaritat per imitar-los, el que el preocupa és la seva grandesa i el seu poder d'advocats protectors davant Déu. Així tindran tant més renom com més important sigui el seu rol a l'Evangelí o com més extraordinària sigui la seva llegenda. Sant Simó és justament un apòstol i la seva llegenda és notable.

La devoció dels mataronins —fortament arrelada al s. XV (vegeu Joaquim Llovet, *La ciutat de Mataró*; vol. I)— degué tenir les connotacions descrites. Així es dedueix dels Goigs del sant que es cantaven a l'ermita. Quin hagi estat el seu origen, la capella haurà tingut al llarg del temps una sort vària.

LA CAPELLA ACTUAL.

En el *Llibre IV de la Universitat de la vila e terme de Mataró* que es conserva a l'Arxiu de la Corona d'Aragó, en un text de lectura difícil, hi trobem que:

Die dominica duodecima mensis novembris anno a Nativitate Domini MDLIII... (Diumenge, 12 de novembre de 1553)

Item p los dits Jurats y consell fonch determinat q se fassa de bona vida la capella de Sanct Simon en la creu del crucifix en lo que y a dita capella fonch donat com se a mestra p fitas e que sia clavari de la moneda mossen anthony viladrau prevere e bassiner e hage de mirar p la obra pere vilaró hostaler de la vila de materó po en tot temps sian los Jurats qui ara son y p temps seran senyors e vehedors en la obra de dita capella. Testes predicti. Disoent dit ameller a solas.

Aclariments i comentaris:

p(er), q(ue), p(er)o.

com se (acostuma a fer)

a mestra p(er) fitas (posar les fites per fer l'obra).

El text suposaria que la capella indicada en els documents anteriors ja no existeix.

En la restauració feta a l'ermita l'any 1975 es van repicar totes les parets interiors de la capella i no aparegué cap rastre de construcció anterior.

en la creu del crucifix: podria ser que senyalés un emplaçament diferent de l'anterior, més accessible, al costat del Camí Ral.

La Creu del Crucifix és probablement la que trobem consignada encara al costat de l'ermita en la Visita Pastoral de 1726. Poc després d'aquesta Visita es va construir la casa de l'ermità que té a la portalada elements arquitectònics medievals. Podrien molt bé ser restes de l'edícula de *la creu del crucifix*.

de bona vida: postil·la a la paraula *crucifix* intercalada al text i de difícil lectura per superposició de lletres. A més, es degué escriure *bida* i es corregiria *bvida*. Indica l'advocació d'aquell crucifix (advocació que en aquell temps podria ser comú amb altres llocs), així el distingeix d'altres creus de la vila i en particular de la *creu d'En Ramis*, situada a l'altre extrem del mateix camí ral.

disoent dit ameller a solas: l'únic que dissenteix.

Desoir: (segons el *Diccionari de sinònims*, de S. Pey) No fer cas, fer l'orni, rebutjar, desatendre, negligir. Potser la paraula més adequada fóra *dissentir*.

Tanmateix *dit ameller* en aquella sessió del consell de la vila va *desoir* tots els acords que es varen prendre.

Aquest text, doncs, del 12 de desembre de 1553, va ser el primer document referit a l'ermita actual. (ACA Protocols Notarials de Mataró, sèrie C.2).

A partir d'aquesta data comença una molt lenta edificació de l'ermita. La raó caldrà buscar-la en el fet que Mataró tingui com a preocupació principal, durant tot el segle, la construcció de la muralla per protegir-se de la pirateria i de la pesta. Obra que endeutà la vila i que fins i tot portà, en algun moment, a prohibir qualsevol altra edificació tant a dins com a fora de la vila.

El 5 de juliol de 1562. Trobem la notícia coneguda com a primera molt de temps: El nomenament de Jaume Martí, mariner, com a clavari *per a effecte que la dita fàbrica se pugue fer* (AMM C.2).

El 1558 les parets devien ser ja amunt, ja que per ser any de pesta, es féu una elecció de jurats a la capella de Sant Simó. Tanmateix *lo circuít de la dita capella era sembrat de forment, que per tots los dany que li foren donats e per les despeses de aqui se son seguides...*, uns anys més tard, el 17 de desembre de 1570, es decidí indemnitzar Pere Lledó, de Valdeix (ACA Ll. 65) *lo circuít... sembrat de forment*, denota que la construcció era interrompuda i l'entorn no disposat per acollir la gent.

El 1578, 1579 i 1583 trobem nomenaments d'Administradors. (AMM)

El 29 de juny de 1586, *que de pecunies de dita Universitat sian donades deu lliures per l'obra de St. Simon*. (AMM)

El 2 de juliol de 1590, *que de la cals de la Universitat donen per la obra de St. Simon vint quarteras de cals*. (ACA Prot. Not. Mataró, c.7)

El 8 de desembre de 1590, *que de la cals de la Universitat sian donadas per adjutori de la obra de St. Simon vint y sinch quarteras*. (ACA Prot. Not. M., c.7).

El 19 de maig de 1591, *que sia donada la mitat de la calç de la Universitat te prop casa d'en Feu de mar als administradors de la obra de St. Simon per a que puguen passar avant dita obra.* (ACA Prot. Not. M. c.7).

L'1 de maig de 1592, el notari Gabriel Morera senyala una peça de terra indicant: *Prout terminatur ab oriente partim... et partim in itinere quo itur ad capellam Sancti Simonis...* (que termeneja a orient en part... i en part en el camí pel qual es va a la capella de Sant Simó). La capella actual no era acabada encara, però era ben conegut del poble que aquell era el camí de Sant Simó. El text, vindria a confirmar la preexistència d'una capella dedicada al sant en aquell indret. (ACA Prot. Not. M., sèrie 1009, foli 156).

El 16 d'abril de 1596, *que aquella pedra que es en lo fossar de Mataró sia donada a la obra de la capella de Sant Simon y que los Administradors de dita iglesia lo sen puguen portar.* (AMM i ACA Prot. Not. M., c.8)

El 24 d'abril de 1601 i el 9 d'abril de 1602, trobem nomenaments d'Administradors de la capella. (ACA, Prot. Not. M., sèrie c.8).

7 de gener de 1602. Una lectura errònia del *Llibre de Cantars*, de la parròquia de Santa Maria de Mataró, va fer creure que en aquesta data s'havia fet el primer ofici conegut a l'ermita. Però el text diu: *Offici de St. Ramon en la capella del Roser.* En tal dia, en efecte, se celebra la festa de sant Ramon de Penyafort, vinculat a l'obra pietosa del Roser.

El 29 de juliol de 1602, un text municipal ens descriu la situació penosa de l'ermita i proposa solucionar-la: *in ordine primi fuit propositum et expositum in hunc qui sequitur modum* (abans que res es va proposar i exposar en aquest mode que segueix) *ço es, molt mag. senors, ja saben Vs. Ms. la necessitat gran que te la Universitat de Mataró de que la capella de St. Simon construïda en dit terme sia feta* (segueix el text taxat, però pot llegir-se el següent: *en particular perquè entenent que la pedra es cayguda ...per causa de no ferse dita obra*) *perço seria de parer que donassen poder per ara a nosaltres que de diner de dita universitat puguem fer la dita obra conforme la trassa està feta y elegir per dit efecte algunes persones en administradors de dita obra com son los qui ja som...* (text taxat) *y a Pere Major y Ballester per ajudant sobrestant de dita obra y axí fonch determinat y clos ningu discrepant.*

(al marge:) p.o. *I lo clavari hage dit M Gabriel Vehils y lo que haurà de pagar ho pagui ab polisas per dits administradors als fahedors los quals de sous hagin donar compte a dits jurats.* (també al marge hi ha el nom de:) Pere Jofre.

La proposta, tanmateix, resultà fallida. No s'acabà la capella. (ACA. Prot. Not. M. sèrie c.8).

L'1 d'abril de 1603. Nomenament d'Administradors. (ACA Prot. Not. M. sèrie c.8).

El 20 d'abril de 1603. Trobem el que hagués pogut ser el primer acte de culte referit a l'ermita encara no acabada: *Item fonch proposat per lo senor jurat Roig que attes y considerat en moltes parts del present bisbat de Barcelona y altres bisbats del present principat de Catalunya se sol fer que lo dia de Sant Pere màrtir que es a vint i nou de Abril un offici amb una benedicció de rams lo que es molt apropiat per tempestats... se instituesca de vot que quiscun any per tal dia ... se fassa una professo fins a la capella de St. Simon a devant lo Crucifix y en la Iglesia parroquial se diga dit offici de St. Pere màrtir ab la benediccio acostumada de los rams ... porque guarde de tempestats i mals ayres y axi fonch per tot lo Consell determinat.* (ACA Prot. Not. M. s.c:8).

Tanmateix, en els *Llibres de Cantars* de la parròquia de Santa Maria, en el dia 29 d'abril d'aquest any, només hi consta l'Ofici solemne i no es parla de cap processó a Sant Simó. Tampoc l'any següent. I falten els llibres fins al 1648, en els quals ja no es troba cap referència.

El 25 d'octubre de 1610 trobem l'acord decisiu: *Item determinaren que los senors Jurats puguen gastar de diners de la Unit. la quantitat necessaria per la fabrica de la capella de St. Simon en lo prnt. terme de Mataró exhortant als diits senors Jurats que la fassen ab lo manco gasto que es pugue.* (ACA Prot. Not. M. s.c:9)

Entre aquesta data i l'abril de l'any següent, en el *Llibre de la Credensaria de la Universitat de la vila de Mataró*, s'hi troben més d'una vintena d'assentaments referits a l'obra de Sant Simó. S'arriba al terme. Havia estat començada amb planta i estructura gòtica i serà acabada —com deia Ferrer i Clariana— per falta de diners, amb aquesta cobertura que sembla el quillat d'una barca al revés.

En el llibre consta, a una banda, el que es pagarà pel treball que es contracta i la data del pagament; a l'altra, el que s'ha pagat. Les partides d'una i altra part es corresponen segons el número que senyala cada assentament. Es transcriuen totes les partides referides a l'ermita.

LLIBRE DE LA CREDENCERIA DE LA UNIVERSITAT DE LA VILA DE MATARÓ.

(Treballs i pagaments contractats):

Núm. 56 Sor. Jaume Partella y Matas & Pagara a Bernat Fogueres pages de la vila vint y quatre lliures deu sous y son per 20 Quintars de cals que dell se ha rebut per obs de la obra de St. Simon y los traessos fets per la vila a raho 2 S. Quintar y cobrara & feta & A 18 nov. 1610. - 24L 10S

Núm. 58 Sor. & Pagara a mes. Leonart Gemmir deu lliures dos sous y sinch y son per lo treball de ell y altres han fet la pñt semmana a la capella de St. Simon apar ab memorial y cobrara & feta & A 21 de novembre de 1610. - 10L 2S 5

Núm. 60 Sor. & Pagara a mse. Leonart Gemmir deu lliures setse sous y quatre y son per lo que ell y altres han treballat en la obra de St. Simon apar en lo memorial y cobrara feta & A 28 de desembre 1610. - 10L 16S 4

Núm. 62 Sor. & Pagara a mse. Leonart Gemmir sis lliures sinch sous y vuit y son per lo treballar de ell y altres han fet en la capella de St. Simon la pñt. semmana y cobrara & feta & A 5 de desembre 1610. - 6L 5S 8

Núm. 65 Sor. & Pagara a mse. Leonart 8 Ll. 11S 9 di. y son ço es 2 Ll. 19S. 3 di. per lo treballar de la capella de St. Simon. y 5 Ll. 12S 6 di. per lo treballar dels traessos de la pñt. vila com apar ab memorial y cobrara & feta & A 12 de desembre 1610. - 8L 11S 9

Núm. 68 Sor. Pagara a Joan Pau Casals 2 Ll. 10S. y son per 30 carratades de pedra de la pedrera y de la pedra sobrada de la sorra a St. Simon y als traessos fan per la vila y cobrara & feta & A 20 de desembre de 1610. - 2L 10S

Núm. 69 Sor. Pagara a me. Leonart 9Ll. 13S. 6 per lo treballar dels traessos y de St. Simon & cobrara & feta & A 20 dese. 1610. - 9L 13S 6

Núm. 73 Sor. & Pagara a Bernat Fogueres 19 Ll. 16 S. y son per lo prende 55 Quintars de cals a 2 S. Quintar y 11 S de port de 11 carratades per la obra de St. Simon y traessos fan per la vila y cobrara & feta & A 1 de janer 1611. 14 - 19L 16S

Núm. 74 Sor. & Pagara a mes(tre) Leonart Gemmir vuyt lliures tres sous per lo treballar de la capella de St. Simon & y cobrara & feta & A 2 de janer 1611. 14 - 8L 3S

Núm. 76 Sor. Pagara a mes(tre) Leonart Gemmir 8L 7S 9D per lo treballar de la capella de St. Simô. apar ab memorial la pnt. semmana & feta A 9 de janer 1611. 14 - 8L 7S 9

Núm. 85 Sor. & Pagara a Joan Petit serrador de Malgrat quatorse lliures set sous y son per 24 bigas y 12 ds de llosas de ell rebudes per la obra de St. Simô. a 7S obs per biga y cobrara & feta & A 6 de febrer 1611. 14 - 14L 7S

Núm. 90 Sor. & Pagara a mes. Leonart Gemmir tretze lliures sinch sous y dos y son per lo treballar de ell y altres a St. Simon com apar en lo memorial y cobrara & feta & A 20 febrer. - 13L 5S 2

Núm. 93 Sor. & Pagara ame. Leonart Gemmir dotze lliures sinch sous y dos y son per lo treballar de ell y altres a St. Simon & y cobrara & feta a 22 de febrer 1611. 15 - 12L 5S 2

Núm. 96 Sor. Pagara ame. Leonart Gemmir deu lliures quinse sous y deu y son per lo treballar de ell y altres han fet la pnt. semmana a la capella de St. Simon y cobrara & feta & a 6 de mars de lany 1611. 15 - 10L 15S 10

Núm. 97 Sor. Pagara a me. Julia fuster, vuyt lliures desanou sous y son per lo treballar de ell y altres han fet en la capella de St. Simon y cobrara & feta & a 6 de Mrs. 1611. 15 - 8L 19S

Núm. 100 Sor. Pagara a me. Joà Gràja serrador 12L 3S y son per lo preu de 17 bigas a 7S y 6 bigas a 9S rebudas per la obra de St. Simon. y cobrara & feta & a 11 de Mars de 1611. - 12L 3S

Núm. 101 Sor. Pagara a me. Leonart vuyt lliures quatorse sous y son per lo treballar de ell y altres han fet la pñt semmana a la capella de St. Simon y cobrara & feta & a 13 de Mars de 1611. - 8L 14S

Núm. 102 Sor. Pagara a me. Julia fuster deu lliures nou sous y son per lo treballar de ell y altres han fet la pñt semmana a la capella de St. Simon cò apar ab lo memorial y cobrara & feta a 13 de dit - 10L 9S

Núm. 104 Sor. & Pagara a me. Leonart Gêmir. nou lliures dotse sous y son per lo treballar de ell y altres han fet la pñt semmana en la capella de St. Simon y cobrara & feta & a 24 de Mars de 1611. 15 - 9L 12S

Núm. 105 Sor. & Pagara a Leonart serrador de Malgrat trenta y sis sous y son per lo preu de 4 ds de llosas de ell se ha rebut a la pñt vila per lobra de St. Simon y cobrara & feta & a 24 de Mars 1611. 15 - 1L 16S

Núm. 113 Sor. & Pagara a me Leonart Gêmir desanou lliures deu sous y vuyt per lo treballar de ell y altres han fet en la obra de St. Simô cò apar ab lo memorial de dues semmanes y cobrara & feta & a 3 de Abril. - 19L 10S 8

Núm. 114 Sor. & Pagara a me. Salvador Julia fuster trenta y nou lliures y son per lo treballar qell ha fet a St. Simon tres sêmanes atras y per las portas cò apar ab lo memorial y cobrara & feta & a 5 de Abril 1611. - 39L S

Núm. 115 Sor. & Pagara a Bernat Fogueres pages de la pñt vila sinquâta y una lliures onse sous y quatre y son per obra a ell presa per obs de la capella de St. Simon y per algunas carratadas cò apar ab lo memorial y cobrara & feta & a 1 de abril de 1611. - 51L 11S 4

(Es consignen unes partides dels exercicis dels anys següents:)

Núm. 72 Sor. Pagara a me. Francesch Valera me. de cases nou lliures sinch sous y tres y son per lo treballar de ell y altres ha fet a St. Simon apar ab me y cobrara & feta & a 15 de janer de 1612. 17 - 9L 5S 3

Núm. 82 Sor. Pagara a Jaume Moni y Rossello fuster tres lliures y son ço es 1L 14S per lo fer dels banchs a la capella de St. Simon. 14S per la porta de lo pas ha feta en Janot a las carnicerías y 12 per lo forrellat y tancadura de ella a fet en Clausell y cobrara & feta & a 6 de Mars (1612) 99 - 3L S

Núm. 71 Sor. Pagara a ms. Pau Roig 17S procurador & per lo officí y professo se feu en la capella de St. Simon lo dia de St. Simon y cobrara & feta & a 30 octubre. (1613) - L 17S

(Pagaments 1610 - 1611)

Dels assentaments de pagaments, únicament aporta una dada nova el següent:

Núm. 100 E a 11 de dit mes de mars Paga a Joâ Grâja serrador dotse lliures tres sous y son per 33 bigas presas per lobra de St. Simon apar per po. En ctes.

215 - 12L 3S

(AMM. secció: *diversos* - 12-13)

ACLARIMENTS I COMENTARIS.

Jaume Partella i Matas és clavari en els exercicis 1610-1611 que es tracten. Al *senyor* clavari es refereix *Sor. & pagara.* Leonart Gemmir, és mestre de cases ben conegut en aquest temps, p. ex. empedra el carrer de l'església.

La capella no s'acabà amb traça gòtica (ho és Santa Maria d'Arenys de Mar, d'aquesta època), però sí amb una traça sòlida i gràcil que hauran respectat els adobs o restauracions posteriors. Es conserva encara fusteria presumiblement del s. XVII. Mossèn Pau Roig és prevere i procurador del senyor D. Jaume Prats rector de l'església parroquial de la vila de Mataró. Tenim finalment la primera notícia d'una celebració de la festa de Sant Simó, la del 28 d'octubre de 1613: Ofici i processó. El Consell de la vila actua com a patró.

El document que assenyala l'acabament de l'obra i el començ del culte a la capella es troba en el Registre *Gratiarum* de l'Arxiu Diocesà de Barcelona (llibre núm. 64 foli 224 - 78 darrera).

LICENTIA BENEDICENDI CAPELLAM.

Petrus Paulus Cassador etts. dilecto nobis in Xto. Rdo. Petro Pujol presbitero S.T. Doctori Rectori Ecclessiae parochialis beatae Mariae de Mataró Dioecs. Bars. salutem in Domino. Ut Capellam sub invocatione Sti. Simonis in termino de Mataró recenter constructam et fabricatam cum ritibus et ceremoniis et solemnitatibus Ecclesiae assuetis et necessariis oppositis et contentis in ordinario huius diocs. benedicere libere et licite possitis et valeatis nomine et ante sua Issma. et Rms. D. vobis licentiam concedimus et facultatem impartimur per presentes. Datts. Barne. die XVIII mensis aprilis MDCXI.

Traducció:

LLICÈNCIA DE BENEIR UNA CAPELLA.

Pere Pau Cassador etts. al nostre estimat en Crist Pere Pujol prevere, doctor en Sagrada Teologia, rector de l'Església parroquial de Santa Maria de Mataró, de la diòcesi de Barcelona, salut en el Senyor.

Perquè la Capella sota la invocació de sant Simó en el terme de Mataró recentment construïda i fabricada, amb els ritus i cerimònies i solemnitats de l'Església acostumades i necessàries, posades i contingudes en l'ordinari d'aquesta diòcesi, pugueu i vulgueu lliurement i lícitament beneir, en nom i davant sa Il.lma. i Rdm. Senyor per les presents us concedim llicència i us impartim facultat.

Donades a Barcelona el dia 19 del mes d'abril de 1611.

Pere Pau Cassador era vicari General del Bisbat de Barcelona. El bisbe, era Joan de Montcada.

Pere Pujol prengué possessió com a rector de la parròquia de Santa Maria de Mataró el 23 de juliol de 1610. Tanmateix, el 28 d'octubre de 1613 ja trobem com a rector Jaume Prats.

Mataró ha aconseguit finalment tenir o recuperar una capella dedicada a sant Simó. Si els esdeveniments frenaven l'obra, la devoció no minvava, prou ho demostra un acord municipal del dia 4 d'octubre de 1598, en el qual consta *que attes que Si Simô y Judas sia celebrat y volgut en lo moir. (monestir) de St. Josep..* La devoció del poble va ser l'ànima d'una obra tan costosa.

Esperem, més endavant, poder publicar altres documents.

Josep Colomer i Busquets, prevere.